

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΙΝΟΤΟΜΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ
Αριθμ. Πρωτ. ΕΠΙΣΤΕΛΛΕΣ: 7742
Ημερομ. Καταχώρησης: 14/4/2014

14 Απριλίου 2014

Ερώτηση

Προς το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

Θέμα: Επικίνδυνα τοξικά χρυσοφόρα συμπυκνώματα της Ελληνικός Χρυσός Α.Ε.

Η Ελληνικός Χρυσός Α.Ε. μεταφέρει, σε ειδικό αποθηκευτικό χώρο της εταιρείας Balkan Logistics στη ΒΙ.ΠΕ. Θεσσαλονίκης (Σίνδος), συμπυκνώματα γαληνίτη (μολύβδου/αργύρου) και σφαλερίτη (ψευδαργύρου) από τις Μεταλλευτικές Εγκαταστάσεις Στρατωνίου και χρυσοφόρου (και αργυρούχου) σιδηροπυρίτη/αρσеноπυρίτη από τις Μεταλλευτικές Εγκαταστάσεις Ολυμπιάδας. Εκεί μεταφορτώνονταν σε containers και μέσω του λιμένα Θεσσαλονίκης εξάγονταν στην Κίνα.

Όπως προκύπτει από τα Δελτία Δεδομένων Ασφαλείας (Material Safety Data Sheet, MSDS) της παραγωγού εταιρείας Ελληνικός Χρυσός Α.Ε. και τα τρία συμπυκνώματα χαρακτηρίζονται «τοξικά και επικίνδυνα» και επιπλέον σαν «πρώτη ύλη για μεταλλουργίες παραγωγής χρυσού».

Σύμφωνα με την Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ), η εγκατάσταση της αποθήκης της Balkan Logistics υπάγεται στις διατάξεις της ΚΥΑ 12044/2007 (Οδηγία "SEVESO II") για την πρόληψη και αντιμετώπιση των κινδύνων Βιομηχανικών Ατυχημάτων Μεγάλης Έκτασης (BAME) σχετιζομένων με επικίνδυνες ουσίες όπου επιβάλλονται ειδικοί αυστηροί όροι προστασίας του περιβάλλοντος, της υγιεινής και της ασφάλειας των εργαζομένων και των περιοίκων. Ειδικότερα, η επικινδυνότητα στηρίζονταν στην τοξικότητα των συμπυκνωμάτων (κανονισμός της Ε.Ε. CE 1272/2008 (CLP)) και στις ποσότητες της αποθήκευσης που υπερβαίνουν τα όρια που αναφέρονται στο άρθρο 20, ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I, Μέρος 2, της Οδηγίας "SEVESO II" που σύμφωνα με το άρθρο 8 (στήλη 2) προϋποθέτουν ΠΛΗΡΗ μελέτη ασφαλείας.

Ιδιαίτερα το συμπύκνωμα πυριτών της Ολυμπιάδας είναι εξαιρετικά τοξικό λόγω της μεγάλης περιεκτικότητας σε αρσενικό (8% σύμφωνα με τη ΜΠΕ, υποέργο Ολυμπιάδας, Πίνακας 5.3.3-1, στην πραγματικότητα όμως μεγαλύτερο) γεγονός που αποκρύφτηκε κατά την αδειοδότηση της Balkan Logistics (το υλικό ονομάστηκε μόνο σαν Σιδηροπυρίτης-Συμπύκνωμα Πυριτών, ΧΩΡΙΣ Αρσеноπυρίτη) με αποτέλεσμα το υλικό να χαρακτηριστεί κατά CE 1272/2008 (CLP) μόνο σαν H412 (πολύ τοξικό για την υδρόβια ζωή με μακροχρόνιες συνέπειες). Στην πραγματικότητα, θα έπρεπε να είχε χαρακτηριστεί και σαν H331 (τοξικό στην εισπνοή), H301 (τοξικό στην κατάποση), H400 (πολύ τοξικό για τους υδρόβιους οργανισμούς) και H410 (πολύ τοξικό για τους υδρόβιους οργανισμούς με μακροχρόνιες συνέπειες). Στη φάση αυτή αποκρύφτηκε επίσης, από τα MSDS της παραγωγού εταιρείας Ελληνικός Χρυσός Α.Ε., ότι το συμπύκνωμα πυριτών της Ολυμπιάδας είναι επιπλέον και «αυταναφλέξιμο» σύμφωνα με το άρθρο 87 παρ. 3 του Κώδικα Μεταλλευτικών & Λατομικών Εργασιών (ΚΜΛΕ), με αποτέλεσμα να μην προβλέπονται τα απαραίτητα μέτρα προς αποφυγή του κινδύνου αυτανάφλεξης.

Μετά τα διαδοχικά ατυχήματα κατά τη μεταφορά των παραπάνω επικίνδυνων υλικών από τις εγκαταστάσεις της Ελληνικός Χρυσός Α.Ε. προς την αποθήκη της Balkan Logistics και από εκεί προς τα πλοία μεταφοράς, και τους σχετικούς ελέγχους που ακολούθησαν, διαπιστώθηκε ότι δεν εφαρμόζονταν οι υποχρεωτικές διατάξεις της Οδηγίας “SEVESO II” στις αποθηκευτικές εγκαταστάσεις της Balkan Logistics. Για το λόγο αυτό, με απόφαση του Περιφερειάρχη Κεντρικής Μακεδονίας (μετά από σχετική εισήγηση της καθ’ ύλην αρμόδιας Διεύθυνσης Ανάπτυξης της Π.Κ.Μ.) έγινε ανάκληση της άδειας λειτουργίας και παύση λειτουργίας των αποθηκευτικών της εγκαταστάσεων. Στις 28/02/2014 η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας-Θράκης με απόφασή της επιβεβαιώνει την αναγκαιότητα εφαρμογής της Οδηγίας “SEVESO II” απορρίπτοντας την προσφυγή της Balkan Logistics κατά της απόφασης της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας ώστε τώρα επίκειται και σφράγιση των εγκαταστάσεων. Η ταξινόμηση των διακινούμενων υλικών σαν «τοξικών και επικίνδυνων» επιβεβαιώνεται και από το Γενικό Χημείο του Κράτους με την έκθεση ανάλυσης/ταξινόμησης προς την ΕΛ.ΑΣ. (Α.Τ. Αγ. Γεωργίου Θεσσαλονίκης) για το «συμπύκνωμα πυριτών» που διέρρευσε από φορτηγό μεταφοράς στη Ρεντίνα Θεσσαλονίκης και εστάλη για σχετικές αναλύσεις.

Στις 10/02/2012 εγκρίνεται, από την Δ/νση Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών του Υ.ΠΕ.Κ.Α., η τεχνική μελέτη του υποέργου «Μεταλλευτικές Εγκαταστάσεις Ολυμπιάδας» όπου ακροτελεύτια αναφέρεται ότι «η παρούσα απόφαση δύναται να ανακληθεί για λόγους ασφαλείας των εργαζομένων και περιοίκων και προστασίας του περιβάλλοντος». Με βάση την έγκριση αυτή χορηγείται από την ίδια υπηρεσία (19/12/2012) η «άδεια λειτουργίας του εργοστασίου εμπλουτισμού μικτών θειούχων μεταλλευμάτων στην περιοχή της Ολυμπιάδας» όπου ρητά αναφέρεται ότι «Η Υπηρεσία επιφυλάσσει σε αυτήν το δικαίωμα να επιβάλλει πρόσθετους, πέραν των ανωτέρω, όρους ή μέτρα που θα έκρινε αναγκαία για την προστασία της ασφάλειας και υγείας των εργαζομένων στις υπόψη εγκαταστάσεις, όπως και για την προστασία του εργασιακού χώρου και του περιβάλλοντος γενικά» και ότι «Το Δημόσιο δεν ευθύνεται, αν για λόγους ασφαλείας ή γενικότερου δημόσιου συμφέροντος απαγορευθεί η λειτουργία των εγκαταστάσεων του θέματος ή ανακληθεί η παρούσα άδεια λειτουργίας». Αντίστοιχα ισχύουν για τη λειτουργία των εγκαταστάσεων εμπλουτισμού και αποθήκευσης του Στρατωνίου.

Ωστόσο, στις άδειες λειτουργίας των εγκαταστάσεων Ολυμπιάδας και Στρατωνίου, τα συμπυκνώματα δεν χαρακτηρίζονται ως «τοξικά και επικίνδυνα» και ούτε γίνεται αναφορά στον κίνδυνο αυτανάφλεξης του συμπυκνώματος πυριτών. Επιπλέον, στις άδειες λειτουργίας δεν προβλέπονται ειδικά μέτρα υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων και των περιοίκων και προστασίας του περιβάλλοντος όπως προβλέπει η Οδηγία “SEVESO II”. Ο δε χειρισμός των συμπυκνωμάτων γίνεται χύδην σαν να ήταν αδρανή (άμμος ή χαλίκι) και αποθηκεύονται σε πρόχειρα εκτεθειμένα στέγαστρα. Τα ίδια υλικά, σε πολύ μικρότερες ποσότητες, ‘ως δια μαγείας’ αλλάζουν ταξινόμηση και μετατρέπονται από αδρανή σε τοξικά και επικίνδυνα μόλις φύγουν από τους χώρους αποθήκευσης Ολυμπιάδας και Στρατωνίου. Έχει μείζονα σημασία το γεγονός ότι η χωροθέτηση των εργοστασίων εμπλουτισμού έχει γίνει χωρίς να ληφθούν υπ’ όψη οι προϋποθέσεις του άρθρου 12 της Οδηγίας “SEVESO II” όσον αφορά στις αποστάσεις ασφαλείας από οικισμούς, οδικό δίκτυο, χώρους αναψυχής κλπ, με αποτέλεσμα οι εγκαταστάσεις να λειτουργούν σαν εν δυνάμει τοξικές ‘βόμβες’ για την ευρύτερη περιοχή.

Τα εργοστάσια εμπλουτισμού και οι ‘πλατείες’ αποθήκευσης της Hellas Gold σε Ολυμπιάδα και Στρατώνι **υπόκεινται σε εφαρμογή της ΚΥΑ 12044/2007 (Οδηγίας “SEVESO II”)** με υποχρέωση ανάκλησης της άδειας λειτουργίας, παύσης λειτουργίας των αποθηκευτικών εγκαταστάσεων και ΠΛΗΡΟΥΣ μελέτης ασφαλείας γιατί:

α) Τα παραγόμενα και αποθηκευόμενα υλικά είναι αποδεδειγμένα τοξικά και επικίνδυνα, ταξινομούνται με βάση τον κανονισμό της Ε.Ε. CE 1272/2008 (CLP) και υπάγονται στην κατηγορία ‘πολύ τοξικά’ και ‘τοξικά’ του άρθρου 20, ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I, Μέρος 2, της Οδηγίας

“SEVESO II”.

β) Τα παραγόμενα και αποθηκευόμενα υλικά εμπλουτισμού της Ολυμπιάδας (πυρίτες) υπάγονται επιπλέον στην κατηγορία ‘εύφλεκτα’ του άρθρου 20, ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι, Μέρος 2, της Οδηγίας “SEVESO II” αφού ταξινομούνται σαν «αυταναφλέξιμα» σύμφωνα με το άρθρο 87 παρ. 3 του Κώδικα Μεταλλευτικών & Λατομικών Εργασιών (ΚΜΛΕ). Είναι πρώτη ύλη τροφοδοσίας (καύσιμο, 40% περιεκτικότητα σε θείο) καμίνων παραγωγής διοξειδίου του θείου και από αυτό θειικού οξέος.

γ) Οι ποσότητες αποθήκευσης υπερβαίνουν κατά πολύ τα όρια που αναφέρονται στο άρθρο 20, ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι, Μέρος 2, της Οδηγίας “SEVESO II” και μάλιστα υπόκεινται στην στήλη 2 (άρθρο 8) που απαιτεί εφαρμογή ΠΛΗΡΩΝ μέτρων ασφαλείας.

δ) Πρόκειται για τα ίδια συμπυκνώματα (σε πολύ μεγαλύτερες ποσότητες) που υπάχθηκαν στην υποχρέωση μελέτης ασφαλείας και εφαρμογής «SEVESO II» στις αποθηκευτικές εγκαταστάσεις της Balkan Logistics στη ΒΙ.ΠΕ. Θεσσαλονίκης (Σίνδος) των οποίων έγινε ανάκληση της άδειας και παύση λειτουργίας από την Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, έστω και με υποτιμημένα διαθέσιμα δεδομένα επικινδυνότητας. Είναι αδιανόητο να διακινούνται τοξικά και επικίνδυνα και αυτά να χαρακτηρίζονται σαν ‘αδρανή’ στο χώρο παραγωγής και αποθήκευσής τους.

ε) Η χωροθέτηση των εργοστασίων εμπλουτισμού έχει γίνει χωρίς να ληφθούν υπ’ όψη οι προϋποθέσεις του άρθρου 12 της Οδηγίας “SEVESO II” όσον αφορά στις αποστάσεις ασφαλείας από οικισμούς, οδικό δίκτυο, χώρους αναψυχής κλπ, με αποτέλεσμα οι εγκαταστάσεις να λειτουργούν σαν εν δυνάμει τοξικές ‘βόμβες’ για την ευρύτερη περιοχή.

στ) Στην Οδηγία “SEVESO III” που θα αντικαταστήσει την “SEVESO II” (ΟΔΗΓΙΑ 2012/18/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Ιουλίου 2012) με υποχρέωση εθνικής εφαρμογής μέχρι 01/06/2015, ΔΕΝ προβλέπεται καμία εξαίρεση υπαγωγής στην οδηγία.

Τα εργοστάσια εμπλουτισμού και οι ‘πλατείες’ αποθήκευσης της Ελληνικός Χρυσός Α.Ε. σε Ολυμπιάδα και Στρατώνι ΔΕΝ υπόκεινται στις εξαιρέσεις του άρθρου 4 της ΚΥΑ 12044/2007 (Οδηγία “SEVESO II”) γιατί:

Από την Οδηγία “SEVESO II”, εξαιρείται «η εκμετάλλευση (ανίχνευση, εξόρυξη και επεξεργασία) ορυκτών σε ορυχεία, λατομεία, ή μέσω γεωτρήσεων» (άρθρο 4, ΚΥΑ 12044/2007) αλλά όχι για «εργασίες χημικής και θερμικής επεξεργασίας και της αποθήκευσης που σχετίζεται με τις εργασίες αυτές, στις οποίες υπεισέρχονται επικίνδυνες ουσίες όπως ορίζονται στο παράρτημα Ι του άρθρου 20».

Σύμφωνα με τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων της Ελληνικός Χρυσός Α.Ε., (σχετικά: σελ. 5.2-23 και 5.2-24, Πίνακα 5.2.4-1, σελ. 5.2-36, σχήμα 5.2.5-1, σελ. 5.2-37, και την § δ1.2, σελ.32, σε συνδυασμό με την § δ2.217, σελ. 55 της ΚΥΑ Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΔΑ: 4ΑΣΔ0-ΩΔ0) 26/7/2011) οι ποσότητες των χρησιμοποιούμενων τοξικών ουσιών είναι: Κυανιούχο Νάτριο (NaCN): 18 τόνοι ετησίως, νατρίουχος ισοπροπυλική ξανθάτη (SIPX): 22 τόνοι ετησίως.

Σχετικά με τη μέθοδο επεξεργασίας για απόληψη των συμπυκνωμάτων η ΜΠΕ (5.2.3.2) αναφέρει:

“Η μέθοδος της διαφορικής επίπλευσης είναι μια φυσικοχημική μέθοδος εμπλουτισμού και διαχωρισμού των ορυκτών ενός μεταλλεύματος και στηρίζεται στην επιλεκτική επιφανειακή προσρόφηση χημικών αντιδραστηρίων στους κόκκους των ορυκτών, με αποτέλεσμα να καθίστανται επιλεκτικά υδρόφοβα ή υδρόφιλα. Η κύρια διεργασία της επίπλευσης γίνεται σε ειδικά δοχεία (κυψέλες), όπου στον υδατικό πολφό του μεταλλεύματος προστίθενται αραιά υδατικά

διαλύματα χημικών αντιδραστηρίων, αφριστικά χημικά αντιδραστήρια, γίνεται εμφύσηση αέρα και διαρκής ανάδευση πολφού. Το τελικό αποτέλεσμα είναι η παραγωγή αφρού που επιπλέει στην επιφάνεια των κυψελών και έχει προσκολλημένα τα υδρόφοβα ορυκτά τα οποία ακολούθως συλλέγονται για πύκνωση- διήθηση (αφύγρανση), ενώ τα υδρόφιλα ορυκτά παραμένουν στον πολφό εντός των κυψελών για περεταίρω διεργασία και συλλογή. Τα αντιδραστήρια που χρησιμοποιούνται για την επίπλευση των μεταλλικών ορυκτών αρχικά του γαληνίτη και ακολούθως του σφαλερίτη είναι τα ακόλουθα:

- Ρυθμιστικό pH: Για την επίπλευση των μεταλλικών ορυκτών απαιτείται υψηλή αλκαλικότητα. Ειδικότερα, για την επίπλευση του γαληνίτη (PbS), η βέλτιστη περιοχή τιμών pH κυμαίνεται στο 9-10 ενώ για την επακόλουθη επίπλευση του σφαλερίτη η βέλτιστη περιοχή τιμών pH κυμαίνεται στο 10-11. Η ρύθμιση της αλκαλικότητας του πολφού γίνεται με προσθήκη γαλακτώματος υδρασβέστου (Ca(OH)_2).
- Άλας κυανιούχου νατρίου: Αφού ρυθμιστεί η αλκαλικότητα του πολφού, προστίθεται άλας του κυανιούχου νατρίου (NaCN) με την μορφή αραιού υδατικού διαλύματος 2% κ.β. για την καταστολή του σφαλερίτη (ZnS) και του σιδηροπυρίτη – αρσеноπυρίτη ($\text{FeS}_2 - \text{FeAsS}$), ώστε να είναι δυνατή μόνο η επίπλευση του γαληνίτη (PbS). Η κατασταλτική δράση του NaCN οφείλεται στην δημιουργία συμπλόκων ενώσεων των κυανιούχων ιόντων (CN^-) με κατιόντα ψευδαργύρου (Zn^{++}) και σιδήρου ($\text{Fe}^{++}, \text{Fe}^{+++}$) που συναντούν στις επιφάνειες των κόκκων των ορυκτών του ψευδαργύρου και του σιδήρου. Τα σύμπλοκα αυτά $[\text{Zn(CN)}_4]^{=}$, $\text{Fe(CN)}_6^{=}$, $\text{Fe(CN)}_4^{=}$ «καλύπτουν» τους κόκκους των αντίστοιχων ορυκτών και αποτρέπουν τη δράση του συλλεκτικού αντιδραστηρίου (νατριούχος ισοπροπυλική ξανθάτη, SIPX) στα ορυκτά του ψευδαργύρου και σιδήρου. Αποτρέπουν δηλαδή την «προσρόφηση» του ξανθογονικού συλλέκτη και την δημιουργία ασθενών χημικών ενώσεων περίξ των κόκκων των αντίστοιχων ορυκτών με τελικό αποτέλεσμα τα ορυκτά αυτά να παραμένουν «υδρόφιλα» στον πολτό της επίπλευσης και συνεπώς «υπό καταστολή» και να μη καταστούν «υδρόφοβα» ώστε να συνεπιπλεύσουν με το Γαληνίτη.
- Αφριστικό: Πρόκειται για αντιδραστήριο που μειώνει την επιφανειακή τάση του νερού και διευκολύνει τη δημιουργία αφρού. Χρησιμοποιείται το προϊόν Dow-Froth 250 της Dow (πολυαλκοόλη).
- Συλλέκτης: Πρόκειται για το κύριο αντιδραστήριο της επίπλευσης που απορροφούμενο επιφανειακά μετατρέπει το ορυκτό σε υδρόφοβο, σχηματίζοντας μία οργανομεταλλική ένωση στην επιφάνεια του ορυκτού. Ο συλλέκτης που χρησιμοποιείται είναι η νατριούχος ισοπροπυλική ξανθάτη (SIPX).
- Ενεργοποιητικό: Πρόκειται για αντιδραστήριο που υποβοηθά την προσρόφηση του συλλέκτη από το ορυκτό. Για την ενεργοποίηση των ορυκτών του σφαλερίτη χρησιμοποιείται πενταένυδρος θειικός χαλκός ($\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$), κοινώς γαλαζόπετρα. Τα κατιόντα του χαλκού (Cu^{2+}) που προέρχονται από τη διάσταση του άλατος της γαλαζόπετρας ($\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{Cu}^{2+} + (\text{SO}_4)^{2-} + 5\text{H}_2\text{O}$) δεσμεύουν την τυχόν περίσσεια ιόντων κυανίου (CN^-) και προσροφούνται στην επιφάνεια του ορυκτού (ZnS) αντικαθιστώντας τα κατιόντα μετάλλου (Zn^{2+}) στο πλέγμα του ορυκτού. Έτσι σχηματίζεται ένα υμένιο θειούχου χαλκού (CuS) στην επιφάνεια του σφαλερίτη. Γίνεται δηλαδή μία «αναγέννηση της επιφάνειας» του ορυκτού, όπως φαίνεται στην παρακάτω αντίδραση: $(\text{ZnS})\text{Zn}^{+++}\text{Cu}^{++} \rightarrow (\text{ZnS})\text{Cu}^{+++}\text{Zn}^{++}$. Κατόπιν τούτου ο σφαλερίτης «συμπεριφέρεται» στην επίπλευση σαν ορυκτό του χαλκού, το οποίο επιπλέει εύκολα με ξανθογονικό συλλέκτη λόγω της δυσδιαλυτότητας του σχηματιζόμενου ξανθογονικού άλατος του χαλκού σε σύγκριση με το πλέον ευδιάλυτο ξανθογονικό άλας του ψευδαργύρου.”

Από την παραπάνω περιγραφή της διαφορικής επίπλευσης (εμπλουτισμού) – την οποία η ίδια η Ελληνικός Χρυσός Α.Ε. συνέταξε – η εν λόγω διαδικασία αποτελείται από συνδυασμό **φυσικών**

και χημικών διεργασιών. Σε καμιά περίπτωση αυτή δεν μπορεί συνολικά να χαρακτηριστεί μόνο σαν φυσική ή μηχανική διεργασία, αλλά αντίθετα σαν χημική διεργασία σύμφωνα με τις αρχές της επιστήμης της χημείας και της χημικής τεχνολογίας για τους παρακάτω λόγους:

1. Οι χημικές διεργασίες που διεξάγονται στη διαδικασία του εμπλουτισμού αποτελούν προϋπόθεση και προηγούνται της τελικής φυσικής διεργασίας της επίπλευσης για απόληψη των συμπυκνωμάτων.
2. Τα χημικά αντιδραστήρια που χρησιμοποιούνται (πλην του ρυθμιστικού pH και του αφριστικού) και οι χημικές αντιδράσεις που συμβαίνουν στην επιφάνεια των κόκκων των ορυκτών, έχουν σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία νέων χημικών δεσμών και νέων χημικών ενώσεων με τα μέταλλα που περιέχονται στα ορυκτά (Zn, Fe).

Σύμφωνα λοιπόν με τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ), υποέργα Ολυμπιάδας και Μαντέμ Λάκο, τα συμπυκνώματα προέρχονται από χημική επεξεργασία με επικίνδυνα χημικά αντιδραστήρια (κυανιούχα, ξανθάτες, αφριστικά) γεγονός που επιβεβαιώνεται και από την αυτοψία (27/09/2013) της Ειδικής Υπηρεσίας Επιθεωρητών Περιβάλλοντος (ΕΥΕΠ), τομέας Βορείου Ελλάδος, στις εγκαταστάσεις Ολυμπιάδος.

Με βάση όλα τα παραπάνω ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Πώς σχεδιάζει το Υπουργείο να προστατεύσει την ασφάλεια και υγεία εργαζομένων και περιοίκων στις εγκαταστάσεις εμπλουτισμού και αποθήκευσης συμπυκνωμάτων Ολυμπιάδας και Στρατωνίου της Ελληνικός Χρυσός Α.Ε.;
2. Θα διακοπεί άμεσα – όπως προβλέπεται από το νόμο – η λειτουργία των εγκαταστάσεων εμπλουτισμού και αποθήκευσης συμπυκνωμάτων Ολυμπιάδας και Στρατωνίου της Ελληνικός Χρυσός Α.Ε.;
3. Θα εφαρμοστούν άμεσα οι διατάξεις της ΚΥΑ 12044/2007 (Οδηγία “SEVESO II”) για τις εγκαταστάσεις εμπλουτισμού και αποθήκευσης συμπυκνωμάτων Ολυμπιάδας και Στρατωνίου της Ελληνικός Χρυσός Α.Ε.;

Η ερωτώσα βουλευτίνα

Κατερίνα Ιγγλέζη